

مزارهای غریب شهدای نارداران

حاج الچین قاسم اف، معاون جنبش اتحاد مسلمانان جمهوری آذربایجان از کشیک دائمی ماموران پلیس باکو و جلوگیری از زیارت مزار شهدای نارداران پس از گذشت چهار سال از واقعه خونین 26 نوامبر 2015 نارداران به شدت انتقاد کرد.



به گزارش آران نیوز : حاج الچین قاسم اف با انتشار مطلبی تحت عنوان "مزارهای غریب" در صفحه فیسبوک خود با اشاره به اینکه پس از گذشت چهار سال از حمله خونبار پلیس باکو به مراسم عزاداری حسینی در آستانه اربعین در نارداران نوشت : « در میان قربانیان واقعه 26 نوامبر نارداران، وضعیت شهدا نیز متفاوت از دستگیر و شکنجه شدگان و تحت تعقیب ها نیست. بسیار تاسف بار است که نفرت و کینه و عداوت حاکمیت به اینان امروز نیز ادامه دارد. برغم گذشت چهار سال از این واقعه ، خارج از هرگونه چارچوب حقوقی هنوز مزار کشته شدگان در نارداران تحت نظارت پلیس است. این واقعه مایه روسیاهی در تاریخ استقلال کشور و تاسف بار است. »

حاج الچین قاسم اف افزوده است : « مزار غریب این شهدا تحت نظارت 24 ساعته پلیس ها به روی زائران بسته است و نیروهای پلیس با مطالبه کارت شناسایی ، فقط به اعضای خانواده آنها اجازه نزدیک شدن به مزارها را می دهند و تماس سایر شهروندان با مزار شهدا بخاطر این ترس حاکمیت که گویی این مزارها حقایق نارداران را بیان خواهند کرد، ممنوع شده است.»

حاج الچین قاسم اف افزوده است : « حاکمیت درک می کند که ملت به شهدای خود که منبع ایمان و اعتقاد هستند، توجه و محبت دارد و این را نیز درک می کند که این محبت می تواند منبع نفرت از قاتلان آن شهدا نیز باشد. به همین علت، مزار شهدای نارداران به روی زائران بسته و تحت نظارت است. »

معاون جنبش اتحاد مسلمانان جمهوری آذربایجان افزوده است : « این تنها نمونه از رفتار حاکمیت در قبال کشته شدگان نیست. مزار رشاد بیوک کشی اف، سرخانی آقا، آثار باقروف و میرموراز رحیم اف، کشته شدگان واقعه 2018 گنجه نیز به همین صورت است. پس از کشته شدن آنها، تا مدتی به خانواده هایشان هیچ اطلاعی داده نشد و نهادهای حاکمیتی پس از چندماه اعضای خانواده آنها را بر سر قبوری برده، چهار قبر غریب را به آنها نشان دادند و گفتند که فرزندانشان در این قبرها دفن شده اند. در حالی که خانواده های باورشان نمی شد، حاکمیت اعضای خانواده ها را تهدید کرد که به هیچ وجه برای شکافتن قبر تلاش نکنند و در صورت نیش قبر یا دادن هرگونه اطلاعاتی به رسانه ها، سایر اعضای خانواده ها نیز با سرنوشت مشابهی روبرو خواهند شد. خانواده هایی که هنوز هم نمی دانند آیا واقعا در این مزارها عزیزان آنها آرمیده اند و آیا اساسا جسدی در این قبرها دفن است یا نه، بخاطر سرنوشت سایر اعضای این خانواده ها مجبور به سکوت شده اند. حتی فکر کردن به اینکه این خانواده های رنج دیده چگونه تحمل این وضعیت را دارند، وجدان انسان را به درد می آورد. این سیمای واقعی دموکراسی در آذربایجان است.»